

Norske kjærlighetsdikt

Det er bare meg

(Knut Narvesen)

Det er bare meg som kommer:
meg og mitt rastløse hjerte.
Vil deg egentlig ingenting -

Vil bare være hos deg en stund,
veksle ord, veksle alt som kan
være mellom ord
av befriende kommaer,
av plutselig varme tankestreker
når to mennesker har kjent hverandre
lenge.

Like før

(Åse-Marie Nesse)

Du kjem tilbake. Snart
nå er du her snart
det er like før
det er nå
og nå
nå

dansar eg

ut av språket

for å møte deg.

Den jordiske kjærleiken

(Marie Takvam)

Kjæleiken gjer våre lemer tunge
som om vi nettopp steig opp av havet.

Kjærleiken gjer våre lemer lette
så vi kjenner oss i slekt med fuglane.

Kjærleiken kastar oss frå seg utbrukte
slik at vi anar kva døden er.

Kjærleiken lærer oss å tru
at vi ser det inste lys i livet.

Drepande og livgjevande er kjærleiken:
Eitt med den høge sol!

Barnslig: Til min hustru

(Paal Brekke, Fra *Roerne fra Itaka*, 1960)

En måke, skrikende av ensomhet
er min forelskelse
sirklande over deg
Du vasker håret nemlig
Skjult som av drivende brun tang
er ditt ansikt
og din nakne rygg et lysende svaberg
Jeg må ned med kinnet mot det
Jeg må kjenne om det smaker salt av sjø
og sol
og lekende bølger
Gi deg, roper du
Jeg drukner i vasken, roper du
Og i en brottsjø skyller du meg ned
av svaberget, tang-omdasket
men med en sprellende havfrue
i armene.

Spør ikke om kjærlighet

(Herman Wildenvey)

Spør ikke om kjærlighet varer
Det vet du den ikke gjør,
hvem du enn er som spør,
og hvad du enn svarer.

Spør heller om kjærlighet kommer
med vårens svale,
som dømmes sin egen sommer
til høst og dvale.

Spør ikke forelskede sjele!
Etter en vår
og sommer skal
høsten stryke det hele,
tung og hård
og kald...

Spør ikke hvad kjærlighet lover.
En vinter lang
kan hende den sover
i en sang.

Lykke

(Inger Hagerup, 1945)

Hva lykke er?

Gå på en gressgrodd setervei
i tynne, tynne sommerklær,
klø sine ferske myggestikk
med doven ettertenksomhet
og være ung og meget rik
på uopplevet kjærlighet.
Å få et flørlett spindeltev
som kjærtegn over munnn og kinn
og tenke litt på vær og vind.
Kan hende vente på et brev.
Be presteravene om råd
og kanskje ja — og kanskje nei —
han elsker — elsker ikke meg.

Men ennå ikke kjenne deg.

Du var vinden

(Olav H. Hauge)

Eg er ein båt
utan vind.
Du var vinden.
Var det den leidi eg skulde?
Kven spør etter leidi
når ein har slik vind!

Lengsel

(Jan Erik Vold)

Den hvite skjorten

(Magli Elster)

Ennå har jeg ikke
strøket over ditt kne
ennå har jeg ikke
holdt om din ankel

ennå har jeg ikke
sovet på din arm
ennå har jeg ikke
knappet opp din skjorte

ennå har jeg ikke
kysset dine øyne

hvordan kan jeg vite
det jeg vet?

Vi skal leke

(Bjørn Nilsen)

Ta imot mine plastikkblomster
og min stensilerte kjærlighetserklæring
hvor adjektivene er ordnet av fagfolk.
Ta imot mitt marsipanhjerte
og si ja.

Så kan vi gå
og la et lydbåndvie oss
til evig troskap i obosleilighet.

Ta på deg dine beste klær
og det nyeste smilet
vi skal leke mennesker.

Det er den draumen

(Olav H. Hauge)

Det er den draumen me ber på
at noko vedunderleg skal skje,
at det må skje —
at tidi skal opna seg
at hjarta skal opna seg
at dører skal opna seg
at berget skal opna seg
at kjeldor skal springa —
at draumen skal opna seg,
at me ei morgonstund skal glida inn
på ein våg me ikkje har visst um.